

កម្មវិធីសុវត្ថិភាពទឹកជំនន់នៅតាមសាលារៀន

ការកសាងសមត្ថភាពគ្រូបង្រៀន និងសិស្សានុសិស្ស អំពីការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់

ព័ត៌មានសង្ខេប

កំណត់សិក្សានេះពណ៌នាពីបទពិសោធន៍នានា ដែលទទួលបានពីការអនុវត្តសកម្មភាពសាលារៀនលើយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងអំពីកម្មវិធីកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់ នៅក្នុងពិសាលារៀននៅប្រទេសកម្ពុជា ក្រោមគម្រោងកម្មវិធីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់ (FEMS) ដែលអនុវត្តដោយលេខាធិការដ្ឋានគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ (MRCS) និងគាំទ្រជំនួយបច្ចេកទេសពីមជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយអាស៊ី (ADPC) ។ គម្រោងនេះជាផ្នែកមួយនៃយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងជាសាធារណៈដ៏ធំមួយ ដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្រោមកម្មវិធីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នគ្រោះទឹកជំនន់ (FEMS) និងស្វែងរកនូវដំណោះស្រាយចំពោះតម្រូវការនានារបស់អ្នក ដែលងាយរងគ្រោះបំផុត ដែលជាញឹកញាប់ពួកគាត់ទាំងនោះ មិនត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់នៅក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍ ពិសេសគឺកុមារ។ កំណត់សិក្សានេះផ្តល់ការណែនាំអំពីវិធីផ្សេងៗ ដែលអាចឱ្យសិស្សានុសិស្សអនុវត្តតាមបានដើម្បីបង្កើននូវចំណេះដឹងលើការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់នៅតាមសាលារៀន និងកម្មវិធីសុវត្ថិភាពកុមារផងដែរ។

ក្មេងៗសិស្សសាលាមួយក្នុងការឆ្លើយសំណួរប្រឆាំងប្រជែងទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះទឹកជំនន់ ដែលជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីសុវត្ថិភាពទឹកជំនន់តាមសាលារៀន ។

គោលគំនិតសម្រាប់បញ្ចូលការយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់តាមរយៈសាលា ដែលកើតពីយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងជាសាធារណៈ បានអនុវត្តកាលពីខែមិថុនា ២០០៥ ស្ថិតក្រោមគម្រោង "ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់ (FEMS)" ដែលអនុវត្តដោយលេខាធិការដ្ឋានគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ (MRCS) និងគាំទ្រជំនួយបច្ចេកទេសពីមជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយអាស៊ី (ADPC) ។ គម្រោង FEMS នេះ ជាផ្នែកមួយក្នុងចំណោមផ្នែកធំៗទាំង០៥ របស់កម្មវិធីគ្រប់គ្រង និងកាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់ (FMMP) ដែលជាកម្មវិធីមួយ មានវិសាលភាពក្នុងតំបន់ និងមានរយៈពេលវែង ដើម្បីការពារនិងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អាក្រក់ដែលបណ្តាលមកពីទឹកជំនន់ ទៅលើជីវភាពរបស់ប្រជាជនឱ្យបានក្នុងកម្រិតអប្បបរមា និងថែរក្សាបរិស្ថាននៃទឹកជំនន់ឱ្យនៅគង់វង្ស។

នៅប្រទេសកម្ពុជា គម្រោងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នគ្រោះទឹកជំនន់ (FEMS) បានជួយកសាងសមត្ថភាពក្នុងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និង ធ្វើអន្តរាគមន៍នៅក្នុងខេត្តគោលដៅទាំងពីរ គឺខេត្តព្រៃវែង និងខេត្តកណ្តាល ដើម្បីឱ្យស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងនោះមានសមត្ថភាពខ្ពស់លើការងារគ្រប់គ្រងគ្រោះទឹកជំនន់។ សកម្មភាពសំខាន់ៗចំនួន ០៥ ដែលបានអនុវត្តនៅក្រោមគម្រោងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់ (FEMS) រួមមាន ៖ - ការរៀបចំ និង ការអនុវត្តកម្មវិធីគ្រប់គ្រងគ្រោះទឹកជំនន់នៅក្នុងខេត្ត និង ស្រុកគោលដៅដែលបានជ្រើសរើស ត្រូវបានសម្របសម្រួល, -សមត្ថភាពផ្ទាក់ជាតិ ដើម្បីគាំទ្រការរៀបចំ និងការអនុវត្តកម្មវិធីគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយទឹកជំនន់ ត្រូវបានរៀបចំបន្ថែមទៀត, -យុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយបង្កើនការយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់នៅក្នុងស្រុកនិងខេត្តគោលដៅត្រូវបានរៀបចំ, -ការចែករំលែកចំណេះដឹងប្រចាំតំបន់ត្រូវបានសម្របសម្រួលនិង-ការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការឆ្លងដែនរវាងខេត្តជាប់ព្រំដែនគ្នា នៅពេលដែលមានគ្រោះអាសន្នកើតឡើងត្រូវបានសម្របសម្រួល ។

ខ្លឹមសាររឿង

- ជំហានសម្រាប់អនុវត្តសំខាន់ៗ ២
- មេរៀនបទពិសោធន៍ដែលទទួលបាន ៣
- សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និង ជំហានបន្ត ៣

សេចក្តីផ្តើម

នៅតាមបណ្តាប្រទេសជាច្រើន គ្រូបង្រៀនត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយសាធារណៈជនទូទៅថាជាប្រភពធនធានដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងការទទួល/ផ្តល់ព័ត៌មានផ្សេងៗ។ ជាក់ស្តែងកុមារតូចៗត្រូវបានបញ្ជូនឱ្យទៅរៀននៅសាលា ដូចនេះពួកគេនឹងរៀនសូត្រពីគ្រូរបស់ពួកគេ ។ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គ្រូបង្រៀនត្រូវបានគេគោរពជាខ្លាំង រីឯសាលារៀនគឺជាធនធានដ៏សំខាន់មួយរបស់សហគមន៍ ព្រោះថាវាមិនគ្រាន់តែជាកន្លែង សម្រាប់រៀនតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជាកន្លែងសម្រាប់ស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ននៅពេលមានទឹកជំនន់កើតឡើងផងដែរ ។

ជាឧទាហរណ៍ នៅតាមបណ្តាភូមិនានាក្នុងទីជម្រកក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គេបានប្រើប្រាស់សាលារៀនជាទីទួលសុវត្ថិភាពរបស់ពួកគេនាពេលមានទឹកជំនន់។ នៅតាមបណ្តាប្រទេសជាច្រើនទៀតដែរ គុណតម្លៃរបស់គ្រូបង្រៀន និងមន្ត្រីផ្នែកសិក្សាធិការ ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថា ជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន រឺក៏ជាអ្នកផ្តល់ទំនាក់ទំនងអំពីគ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព។

ដូច្នេះការសម្រេចចិត្តប្រើប្រាស់ធនធានសាលារៀន និងគ្រូបង្រៀនជាបណ្តាញព័ត៌មានផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដំបូង សំរាប់បំរើឱ្យការងារចូលរួមកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ គឺវាពុំមានអ្វីជាការពិបាកនឹងអនុវត្តនោះទេ។ គ្រូបង្រៀនទាំងឡាយគឺជាធនធានដ៏ប្រសើរមួយ ក្នុងការផ្តល់នូវវិធានការសុវត្ថិភាពទឹកជំនន់ទៅដល់សិស្សានុសិស្ស ដោយសារពួកគេជាក្រុមមួយ ដែលងាយរងគ្រោះបំផុតនៅក្នុងសហគមន៍ ។

ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ស្តីពីការការពារគ្រោះទឹកជំនន់តាមរយៈសិស្សានុសិស្ស មិនត្រឹមតែបានដោះស្រាយនូវភាពងាយរងគ្រោះដល់ពួកគេដោយផ្ទាល់នោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបានជួយនៅពេលដែលពួកគេធំឡើងឱ្យក្លាយទៅជាសមាជិករបស់សហគមន៍នាពេលអនាគត ដោយការប្រើប្រាស់នូវជំនាញ និងចំណេះដឹងដែលពួកគេធ្លាប់មានកាលពីវ័យកុមារ ដើម្បីចូលរួមកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បណ្តាលមកពីគ្រោះទឹកជំនន់ ។

កម្មវិធីបានកំណត់សកម្មភាពសំខាន់ៗដែលត្រូវការអនុវត្ត ដូចជា ការបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដល់គ្រូបង្រៀន និងអ្នកអប់រំដទៃទៀត អំពីការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ និងវិធានការសុវត្ថិភាពទឹកជំនន់នានា ដើម្បីជួយផ្សព្វផ្សាយនូវចំណេះដឹង និងជំនាញ ដែលទទួលបានពីវគ្គទៅដល់កុមារ និង

សហគមន៍ឱ្យបានទូលំទូលាយតាមរយៈការតស៊ូមតិ និងបញ្ជាក់កម្មវិធីកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សា ដោយធ្វើឱ្យប្រាកដថា គំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះ ត្រូវបានអនុវត្តប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងបន្តទៅកន្លែងដទៃទៀតនាពេលអនាគត ។

ខ័ណ្ឌសំខាន់ៗសម្រាប់អនុវត្ត

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងគោលដៅទាំងនេះ គំរោងបានកំណត់បាននូវនីតិវិធី ដោយចាប់ដំណើរការអនុវត្តន៍សកម្មភាពការងារជាមួយដៃគូពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗនៅនឹងមូលដ្ឋាន ដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងភាពអាចទទួលយកបានរបស់ពួកគេលើការងារកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ តាមរយៈសិក្ខាសាលាផ្សព្វផ្សាយដើម្បីរៀបចំបង្កើតវិធីសាស្ត្រ និងឧបករណ៍ងាយៗហើយមានលក្ខណៈសមស្របសំរាប់ជានិច្ចដល់គ្រូបង្រៀនក្នុងការផ្តល់ចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ទៅដល់កូនសិស្សសាលា និង តាមរយៈការរៀបចំឱ្យមានវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដល់គ្រូបង្រៀន ត្រូវបានបន្តក្នុងការផ្តល់នូវមន្ត្រីផ្នែកសិក្សាធិការទាំងឡាយណាដែលទទួលខុសត្រូវលើការរៀបចំកម្មវិធីសិក្សារបស់សាលា ។

“វាមានសារៈសំខាន់ និង ងាយស្រួលណាស់ក្នុងការបង្រៀនមនុស្សក្មេងៗពីវិធានការការពារគ្រោះទឹកជំនន់ ព្រោះពួកគេអាចទទួលបាននូវព័ត៌មានកាន់តែច្រើន... ហើយពេលពួកគេធំឡើងការងារទាំងនេះនឹង ក្លាយជាការងារធម្មតារបស់ពួកគេដែលធ្លាប់បានជួបប្រទះរួចជាស្រេច” ។

(លោក លាក់ សាម៉ិន ប្រធានរដ្ឋបាលនៃមន្ទីរអប់រំយុវជន និងកីឡាខេត្តព្រៃវែង)

ការរៀបចំវគ្គអនុវត្តសំខាន់ៗ

ការរៀបចំ និងការទទួលបានឆន្ទៈពីដៃគូអនុវត្តសំខាន់ៗនៅនឹងមូលដ្ឋាន ដើម្បីរៀបចំគោលគំនិតយល់ដឹងពីការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់មិនមានបញ្ហាអ្វីចោទឡើងនោះទេ ព្រោះគោលគំនិតនេះជាផ្នែកនៃកម្មវិធីដ៏ទូលំទូលាយមួយសំដៅដល់ការពង្រឹងសមត្ថភាពមូលដ្ឋានក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងគ្រោះទឹកជំនន់ ។

នៅពេលគោលគំនិតយល់ដឹងនេះត្រូវបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តឡើងនោះ ការខិតខំតស៊ូមតិនិងធនធានសំខាន់ៗទាំងឡាយក៏ត្រូវបានរៀបចំរួចជាស្រេចក្នុងការបង្កើនការយល់ដឹងដល់អាជ្ញាធរនៅមូលដ្ឋាន ។

ហេតុផល និងគោលការណ៍គ្រឹះ ក៏ដូចជាគោលគំនិតសំខាន់ៗនៃការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ ក៏ត្រូវបានយល់ដឹងរួចជាស្រេចដែរពីដៃគូអនុវត្តសំខាន់ៗរបស់គំរោង ជាពិសេសអាជ្ញាធរថ្នាក់ខេត្ត និងស្រុកដែលរួមមានទាំងគ្រូបង្រៀនផងដែរ ។

គំរោងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់(FEMS) បានដំណើរការពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយខេត្តដែលដឹកនាំដោយ“គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយខេត្ត (PCDM) ក្នុងនោះរាប់បញ្ចូលទាំងមន្ទីរពាក់ព័ន្ធជុំវិញខេត្តទាំងអស់ ជាពិសេសមន្ទីរអប់រំ និង មន្ទីរសុខាភិបាល... ជាដើម ។

ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីសុវត្ថិភាពទឹកជំនន់តាមសាលារៀន គឺជាផ្នែកមួយនៃការអនុវត្តន៍ដំបូងរបស់កម្មវិធីគ្រប់គ្រងគ្រោះទឹកជំនន់របស់ខេត្ត ។ ដៃគូអនុវត្តសំខាន់ៗដែលចូលរួមក្នុងកម្មវិធី រួមមានៈ គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយខេត្តនិងស្រុក, មន្ទីរអប់រំយុវជន និងកីឡាខេត្ត, នាយកសាលា, គ្រូបង្រៀន និងមន្ត្រីផ្នែកសិក្សាធិការនៅតាមសាលាគោលដៅនីមួយៗរបស់គំរោង ។

លើសពីនេះទៀត អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុកដែលមានបទពិសោធន៍ក្នុងវិស័យអប់រំ គឺអង្គការស្រែខ្មែរ ធ្លាប់បានចូលរួមផ្តល់ជំនួយគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសដល់ដៃគូអនុវត្តនៅតាមមូលដ្ឋាននានាក្នុងតំបន់គោលដៅរបស់គំរោង ជាពិសេសដើម្បីធ្វើឱ្យដៃគូទាំងនោះជួយបន្តការអប់រំផ្សព្វផ្សាយទៅតាមសាលារៀនដទៃទៀត ក្រៅពីសាលាគោលដៅទាំង០២ ដែលបានអនុវត្តសាកល្បងកន្លងមកនោះ ។

ការវិនិច្ឆ័យសារៈសំខាន់ៗផ្សព្វផ្សាយ និងឧបករណ៍នានា

ដោយមានការគាំទ្របច្ចេកទេសពីគម្រោងកម្មវិធីដៃគូអនុវត្តនានាអាចប្រមូលបាននូវព័ត៌មានចំណេះដឹងនិងសំភារៈផ្សព្វផ្សាយស្តីពីការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ ដើម្បីធ្វើការពិនិត្យកែសម្រួលឡើងវិញ ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យមានលក្ខណៈសមស្របទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់មូលដ្ឋាន។ ចំពោះដំណើរការនៃការផលិត និងអនុវត្តមានដូចខាងក្រោម ៖

- ឃឹតសំភារៈផ្តល់ព័ត៌មានពីគ្រោះទឹកជំនន់ “ឃឹតសំភារៈផ្តល់ព័ត៌មានពីគ្រោះទឹកជំនន់” ត្រូវបានរៀបចំ និងផលិតឡើងសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃព័ត៌មានរបស់គ្រូបង្រៀន ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងពីការកាត់បន្ថយគ្រោះ

ព័ត៌មានអប់រំពីគ្រោះទឹកជំនន់ សំរាប់គ្រូបង្រៀន និង អ្នកអប់រំ

វិធានការណ៍កាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់នៃគ្រោះទឹកជំនន់នៅមូលដ្ឋានប្រព័ន្ធផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនពីគ្រោះទឹកជំនន់នៅសហគមន៍

ព័ត៌មានអប់រំពីគ្រោះទឹកជំនន់ (ខាងលើ) និងសៀវភៅទឹកជំនន់ (ខាងក្រោម) ត្រូវបានផលិតឡើងសំរាប់គ្រូបង្រៀនដើម្បីអោយពួកគេអាចធ្វើយុទ្ធនាការយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយនៅក្នុងចំណោមកូនសិស្សរបស់ពួកគេ ។

ទឹកជំនន់

មុខសញ្ញាបង្កគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិ និងគ្រោះមហន្តរាយ

ភ័យនៃទឹកជំនន់ទៅដល់សិស្សានុសិស្សក្នុងការផលិតសំភារៈផ្តល់ព័ត៌មានគ្រោះទឹកជំនន់នេះ គឺត្រូវបានធ្វើការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងហ្មត់ចត់ដើម្បីធានាឱ្យព័ត៌មានមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវនិងមានប្រយោជន៍យ៉ាងពិតប្រាកដ ។

គ្រប់ព័ត៌មាននិងសំភារៈផ្តល់ព័ត៌មានទាំងអស់សំរាប់បំរើសកម្មភាពកាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់ ត្រូវបានរៀបចំដោយផ្អែកលើឧទាហរណ៍ ដែលមានស្រាប់ពីបទពិសោធន៍លើការអនុវត្តន៍ល្អក្នុងមក (សំភារៈ និងឧបករណ៍ ដែលបានរៀបចំ និងធ្វើការសាកល្បងជាមួយអ្នកភូមិ និងជាមួយអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិនានា) ។ ចំពោះសំភារៈផ្តល់ព័ត៌មានគ្រោះទឹកជំនន់រួមមាន ៖

- កូនសៀវភៅស្តីពីវិធានការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់នៅតាមគ្រួសារ (មុនពេល អំឡុងពេល និងក្រោយទឹកជំនន់)
- ខ្សែវីដេអូ មានចំណងជើងថា “ការរស់នៅជាមួយទឹកជំនន់” ជាមួយនិងកូនសៀវភៅមួយដែលនិយាយសង្ខេបពីព័ត៌មាននៅក្នុងខ្សែវីដេអូ ។
- កូនសៀវភៅស្តីពីបញ្ហាសុខភាពពេលទឹកជំនន់ ដែលផ្តល់ជាវិធានការការពារនិងសង្គ្រោះដែលគ្រួសារគួរអនុវត្តដើម្បីចៀសវាងជំងឺផ្សេងៗ ដែលបណ្តាលមកពីគ្រោះទឹកជំនន់ ។

ខណៈពេលដែលសំភារៈមានស្រាប់ត្រូវបានប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយបែបនេះ គំរោងកម្មវិធីបានជួយគាំទ្រដល់ដៃគូក្នុងការរៀបចំ ការត្រួតពិនិត្យដ៏ហ្មត់ចត់មួយនៃព័ត៌មាន និងឯកសារដែលបានផ្សព្វផ្សាយនេះ ដើម្បីធានាថាឧទាហរណ៍ដែលលើកឡើង និងការអនុវត្តន៍ដែលបង្ហាញនោះមានលក្ខណៈសមស្របទៅនឹងទំនៀមទម្លាប់ ប្រពៃណី សង្គម និងវប្បធម៌ ដែលមានស្រាប់នៅក្នុងមូលដ្ឋាននោះ ។

កូនសៀវភៅទឹកជំនន់នេះ ជាសៀវភៅដែលបានត្រួតពិនិត្យកែតម្រូវនិងកែលំអពីកូនសៀវភៅរបស់អង្គការADPC ដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងកម្មវិធីគ្រប់គ្រងគ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយនៅតាមមូលដ្ឋានសហគមន៍កាលពីមុន ។ សៀវភៅនេះណែនាំពីស្ថានភាពទឹកជំនន់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា, ផលប៉ះពាល់ និងគ្រោះថ្នាក់ពីទឹកជំនន់, វិធានការដែលគួរធ្វើនៅមុនពេល, អំឡុងពេល និងក្រោយពេលទឹកជំនន់ ។ ក្រៅពីនេះនៅមានឧបករណ៍ព័ត៌មានជាច្រើនទៀត ត្រូវបានផ្តល់ទាក់ទងនឹងការផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនពីគ្រោះទឹកជំនន់ ការការពារ និងការឆ្លើយតបទៅនឹងគ្រោះទឹកជំនន់ជាដើម ។

ខ្សែវីដេអូ មានចំណងជើងថា “ការរស់នៅជាមួយទឹកជំនន់” បានផលិតដោយសុំការអនុញ្ញាតពីអង្គការអុកស្វាមអង់គ្លេស (Oxfam-GB) នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែលជាអ្នកកែសម្រួលខ្សែវីដេអូនេះចេញពីខ្សែវីដេអូដើមរបស់កាកបាទក្រហមវៀតណាម (VNRC) ស្របតាមតាមបរិបទរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ។ អង្គការអុកស្វាមអង់គ្លេស (Oxfam-GB) បានប្រើប្រាស់ខ្សែវីដេអូនេះយ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងការអនុវត្តន៍កម្មវិធីរបស់ខ្លួន លើការងារកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់នៅតាមមូលដ្ឋានសហគមន៍នានាក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។

គោលបំណងនៃកម្មវិធីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់ (FEMS) គឺ កាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់កុមារពីទឹកជំនន់តាមរយៈប្រព័ន្ធសាលារៀន ។ ការងារនេះបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងតំបន់ប្រតិបត្តិការនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ ថៃឡង់ដ៍ និងវៀតណាម ។

លោកងូ យិន ត្រឹងញា ជាគ្រូបង្ហាត់នៅមគ្គុយ្យសាលា ពីភាពអាសន្នគ្រោះទឹកជំនន់ វៀតណាម៖ គឺជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីកន្លែងមើលក្មេងៗមិនត្រឹមតែថែរក្សាសុវត្ថិភាពដល់កុមារប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាជាទីរួមបញ្ចូលមុខការងាររបស់មគ្គុយ្យសាលាផងដែរ ។

ដូចនេះនៅក្នុងកម្មវិធីមគ្គុយ្យសាលាដោយ ក្រៅពីការផ្តល់ចំណេះដឹងអប់រំលើអនាម័យ អាហារូបត្ថម្ភ ចិត្តសាស្ត្រ និងសក្តានុពលសមត្ថភាពដល់កុមារ យើងក៏បង្ហាត់អ្នកថែទាំកុមារអំពីរបៀបធ្វើប្រដាប់ប្រដាបក្មេងលេង ដែលមានតម្លៃថោកដោយប្រើប្រាស់ធនធាន ដែលអាចប្រើបាននៅក្នុងសហគមន៍ ។

លោក លុង វៀន កុង សាលាបឋមសិក្សា វិញនាន វៀតណាម៖ កាលពីពេលកន្លងមក មុនកម្មវិធីនេះបានចាប់ផ្តើម មានកុមារជាច្រើនបានបាត់បង់ជីវិត ហើយផ្ទះប្រជាពលរដ្ឋណាដែលមិនបានរៀបចំថែទាំត្រៀមបង្ការឱ្យបានមាំមួននោះ ត្រូវបានបាក់ស្រុតដួលរលំ ។ តែសព្វថ្ងៃនេះ នៅក្នុងសាលារៀន គ្រូបង្ហាត់ចំណេះដឹងនេះទៅក្នុងការបង្រៀនរបស់គាត់ ។ សិស្សានុសិស្សពាំនាំយកចំណេះដឹងទាំងនោះទៅផ្ទះ ។

ដូចនេះ វិធីនេះបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងនោះក្លាយទៅជាភ្នាក់ងារក្មេងខ្ចី ដែលជាអ្នកអាចជួយរំលែកការងារបានមួយចំណែក ពីក្រសួង/មន្ទីរគ្រប់គ្រងគ្រោះភ័យនៃខ្យល់ព្យុះ និងទឹកជំនន់ ។

អ្នកគ្រូ ហង្ស ថាវី បង្រៀនថ្នាក់ទី ៨ នៅកម្ពុជា៖ ក្រោយពីបានទទួលវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ ខ្ញុំនឹងយកមេរៀនទាំងនេះបង្រៀនដល់សិស្សានុសិស្សរបស់ខ្ញុំហើយ ខ្ញុំនឹងបង្រៀនពួកគេអំពីរបៀបត្រៀមបង្ការ និង ការការពារខ្លួនពួកគេនៅក្នុងពេលទឹកជំនន់ ដោយមិនបាច់មានជំនួយពីឧបករណ៍បណ្តែតទឹកផ្សេងៗដូចជាអាវពោងជាដើម ។ ដូចគ្នានេះដែរ ខ្ញុំនឹងបង្រៀនពួកគេ អំពីការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងទៅដល់មាតាបិតា មិត្តភក្តិ និងសហគមន៍ទាំងមូល ។

លោកជាន់អ្នកធិបតីសិស្ស នៅអាសយ៉ាង ប្រទេសវៀតណាម៖ នៅក្នុងតំបន់ដីសណ្តទន្លេមេគង្គយើងរស់នៅជាមួយទឹកជំនន់រយៈពេល ៦ខែ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ប៉ុន្តែកូនៗរបស់ពួកយើងមានសំណាងតិចតួចក្នុងការហែលទឹក ។ តែឥឡូវនេះអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានកំពុងរៀបចំមេរៀនហែលទឹក ។ ខ្ញុំនាំកូនស្រី ខ្ញុំមករៀនពីការហែលទឹកនេះដែរ ដូចនេះនាងមិនលង់ទឹកទេ នៅក្នុងរដូវទឹកជំនន់រយៈពេល៦ខែនេះ ។

សៀវភៅស្តីពី "បញ្ហាសុខភាពពេលទឹកជំនន់" ត្រូវបានផលិត និងកំពុងប្រើប្រាស់សព្វថ្ងៃដោយក្រសួងសុខាភិបាលនៅក្នុងកម្មវិធីសុខភាពសាធារណៈរបស់ខ្លួន ។ សៀវភៅនេះបង្ហាញពីប្រភេទជំងឺ និងការគំរាមកំហែងនានា ដែលបណ្តាលមកពីទឹក និងនិយាយពីវិធានការ ការពារនានា ដែលគួរធ្វើរបស់គ្រួសារនីមួយៗ ។

■ ផ្ទាំងរូបភាព ស្តីពីវិធានការការពារក្មេង ផ្ទាំងរូបភាពទាំងពីរផ្ទាំងនេះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់យុទ្ធនាការយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ របស់កម្មវិធីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់(FEMS) ។ ឈុតទីមួយមានផ្ទាំងរូបភាព០៣ ដែលនិយាយពីវិធានការការពារគ្រោះទឹកជំនន់នៅតាមគ្រួសារ នូវអ្វីដែលគួរធ្វើនៅមុនពេល ក្នុងពេល និងក្រោយពេលទឹកជំនន់ ។ ឈុតទីពីររៀបចំឡើងសម្រាប់កុមារ និងបង្កើនការប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីការពារក្មេងកុំឱ្យលង់ទឹកនាវដូវទឹកជំនន់ ។ ផ្ទាំងរូបភាពមួយផ្ទាំងទៀត គឺណែនាំទៅដល់ឪពុកម្តាយឱ្យចេះថែរក្សាកូននាវដូវទឹកជំនន់ ។ ផ្ទាំងរូបភាពទាំងនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពចំនួន៨០០ផ្ទាំង ដែលបានចែកចាយទៅតាមសាលារៀន និងឃុំគោលដៅ ។ ផ្ទាំងរូបភាពទាំងអស់នេះត្រូវបានកែ

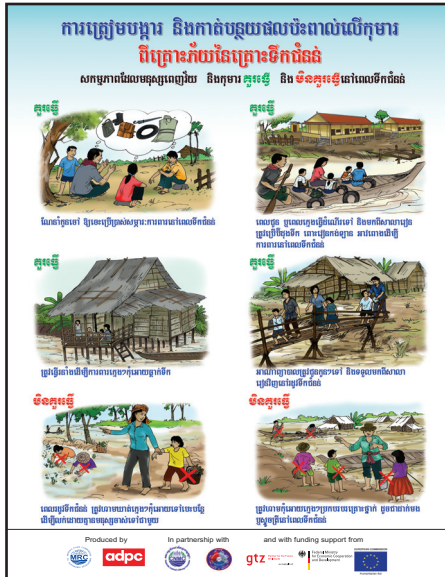
សម្រួលដូចទៅនឹងផ្ទាំងរូបភាព ដែលបានប្រើប្រាស់ដោយសមាគមសង្គ្រោះកុមាររបស់ប្រទេសវៀតណាមដែរ ។

សិក្ខាសាលាចណ្តុះចណ្តាលដល់គ្រូបង្រៀន

សិក្ខាសាលានេះ បានរៀបចំសម្រាប់មន្ត្រីអប់រំ នាយកសាលា និងគ្រូបង្រៀននៅថ្នាក់ខេត្ត និងស្រុក (គ្រូបង្រៀនទេស ជាមន្ត្រីដែលទទួលបន្ទុកលើការរៀបចំកម្មវិធីសិក្សាក្នុងសាលា) ។

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលចំនួន ០៤ វគ្គ បានរៀបចំឡើង

ដោយមានសិក្ខាកាមចំនួន ៧៦នាក់ មកពីស្រុកគោលដៅទាំងបួនរបស់គំរោងរួមមាន៖ ស្រុកពាមជ័រ និងស្រុកស៊ីធរកណ្តាល ក្នុងខេត្តព្រៃវែង និងស្រុកស្វាយមនី និងស្រុកលើកដែក ក្នុងខេត្តកណ្តាល ។ នៅក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលទាំងនេះ សំភារៈពិតមានក៏ត្រូវបានបង្ហាញ សម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាឯកសារសម្រាប់បំរើឱ្យការងារអប់រំដល់ក្មេងៗ ពីវិធានការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ ត្រូវបានពិភាក្សាយ៉ាងទូលំទូលាយផងដែរ ។

គ្រូបង្រៀនបានចូលរួមក្នុងសិក្ខាសាលាបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការត្រៀមបង្ការគ្រោះទឹកជំនន់ដែលជាផ្នែករបស់កម្មវិធីសុវត្ថិភាពពីគ្រោះទឹកជំនន់នៅតាមសាលារៀន

គួរបញ្ជាក់ផងដែរថា វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះធ្វើឡើងក៏ដើម្បីឱ្យសិក្សាក្រោមទាំងអស់ផ្សព្វផ្សាយវគ្គនេះទៅដល់គ្រូបង្រៀននៅក្នុងកម្រិតបឋមសិក្សាផងដែរ។ គោលបំណងនេះ គឺដើម្បីបង្កើតឡើងនូវធនធានគ្រូបង្រៀនសំរាប់ជួយផ្សព្វផ្សាយបន្តទៅដល់គ្រូបង្រៀននៅតាមសាលាដទៃទៀត ដែលស្ថិតក្នុងខេត្តគោលដៅទាំងពីរខាងលើ។

កត្តាសំខាន់នៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ គឺការសម្របសម្រួលនៅក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការដូច្នេះមន្ត្រីនៅតាមសាលា នៅថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ឃុំ បានជួយរៀបចំផែនការមួយដើម្បីផ្សព្វផ្សាយនិងបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដល់គ្រូនៅតាមសាលាមិនមែនគោលដៅ ។

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងមួយទៀត បានរៀបចំដល់គ្រូនៅសាលាគោលដៅដោយមន្ត្រីថ្នាក់ខេត្តនិងស្រុករបស់មន្ទីរអប់រំយុវជននិងកីឡា,គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយខេត្ត-ស្រុក (PCDM/DCDM) ដោយមានជំនួយបច្ចេកទេសពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមួយ គឺអង្គការ ស្រែខ្មែរ (SK) ។ ការបង្កើតដៃគូជាមួយអង្គការនេះ ជាចំណែកមួយនៃកិច្ចប្រឹងប្រែងទាំងអស់លើការផ្ទេរចំណេះដឹងនិងជំនាញដល់អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ ហើយវានឹងធ្វើឱ្យមាននិរន្តរភាពនៃគោលគំនិតនៅក្នុងតំបន់នេះ ។

ការផ្សព្វផ្សាយនៅតាមថ្នាក់រៀន

កិច្ចតែងការបង្រៀន ត្រូវបានរៀបចំដោយគ្រូនិងគ្រូបច្ចេកទេសប្រចាំសាលា ដើម្បីបង្កើតមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់បង្រៀនដល់សិស្ស ។ សព្វថ្ងៃនេះវគ្គផ្សព្វផ្សាយការយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់និងការពារក្មេងៗ កំពុងតែដំណើរការជាប្រចាំនៅក្នុងសាលាបឋមសិក្សាកោះរះ នៅក្នុងស្រុកឆ្នាយមខេត្តកណ្តាល និងសាលាបឋមសិក្សាវាលរបងលើនៅក្នុងស្រុកពាមជ័រ ខេត្តព្រៃវែង ដែលជាសាលាគោលដៅរបស់កម្មវិធី ។

វគ្គផ្សព្វផ្សាយនេះ បានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងមុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម និងបំណិនជីវិត (ការថែរក្សាសុខភាព, ការធ្វើម្ហូប, ការដេរបំពាក់, ការថែទាំអ្នកជំងឺ...ជាដើម) ដែលបានបង្រៀនមួយសប្តាហ៍ម្តង ហើយ

មានរយៈពេលមួយម៉ោងកន្លះដែលបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់ទី១ដល់ទី៦ ។ គ្រូអាចប្រើប្រាស់នូវវិធីសាស្ត្របង្រៀនផ្សេងៗ និងអាចធ្វើការកែប្រែនូវវិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលពួកគេគិតថាវាមានលក្ខណៈសមរម្យ ។ កូនសិស្ស សាលាបឋមសិក្សាដែលនៅក្នុងសាលាគោលដៅទាំងពីរខាងលើទទួលបាននូវអត្ថប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ពីកម្មវិធីនេះ ។

គ្រូជាច្រើនក៏បានប្រាប់ពីការផ្លាស់ប្តូរអត្តចរិករបស់សិស្សពួកគេថាៈ “យើងសង្កេតឃើញថាសិស្សភាគច្រើនបានយកឧបករណ៍ទាំងឡាយណា ដែលអាចអណ្តែតទឹកមកតាមខ្លួនខណៈពេលពួកគេមកសាលារៀនម្តងៗនៅរដូវទឹកជំនន់” ។ ទម្លាប់ចាស់ៗដែលកូនសិស្សទាំងនោះអុំទូកមកសាលារៀនដោយខ្លួនឯង ក៏សង្កេតឃើញថាមានការថយចុះជាច្រើនផងដែរដោយមានឪពុកម្តាយជាអ្នកជូនមក និងទទួលយកទៅវិញពីសាលារៀន ។

សកម្មភាពនៅតាមសាលាជាច្រើនទៀត ត្រូវបានធ្វើផងដែរនៅមុនពេលមានទឹកជំនន់។ ជាឧទាហរណ៍នៅក្នុងអំឡុងពេលក្រោយរដូវទឹកជំនន់ការផ្សព្វផ្សាយណែនាំតែងបានធ្វើជាប្រចាំនៅពេលគោរពទង់ជាតិ ហើយត្រូវបានរៀបចំផែនការសម្រាប់រៀបចំថ្ងៃពិសេសជាប្រចាំមួយ ដែលហៅថាទិវាសុវត្ថិភាពពីគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ដែលទាក់ទងនឹងសកម្មភាពអប់រំបង្កើនការយល់ដឹងពីគ្រោះទឹកជំនន់ ។

ប្រការគ្រប់គ្រងយល់ដឹងដើម្បីកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់

មុនពេលទឹកជំនន់

ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន និងអនុវត្តការប្រុងប្រយ័ត្ន
ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន
ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន
ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន

Produced by **adpc** In partnership with **gtz** and with funding support from

ប្រការគ្រប់គ្រងយល់ដឹងដើម្បីកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់

អំឡុងពេលទឹកជំនន់

ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន និងអនុវត្តការប្រុងប្រយ័ត្ន
ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន
ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន
ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន

Produced by **adpc** In partnership with **gtz** and with funding support from

ប្រការគ្រប់គ្រងយល់ដឹងដើម្បីកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់

ក្រោយពេលទឹកជំនន់

ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន និងអនុវត្តការប្រុងប្រយ័ត្ន
ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន
ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន
ប្រារព្ធឡើងវិញនូវការប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រុងប្រយ័ត្ន

Produced by **adpc** In partnership with **gtz** and with funding support from

**ការចង្រ្កាចកម្មវិធីសុវត្ថិភាពគ្រោះទឹកជំនន់
នៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សានៅតាមសាលារៀន**

កិច្ចប្រឹងប្រែងដើម្បីបញ្ចូលការយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាសាលារៀន ត្រូវបានរៀបចំតាមរយៈការចូលរួមរបស់គ្រូបង្រៀននៅក្នុងសកម្មភាព និងដំណើរការទាំងអស់ដែលបានរៀបចំឡើង ។

គ្រូបង្រៀនត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំមាតិកា និងរបៀបបង្រៀន ដែលត្រូវប្រើឱ្យបានសមស្របទៅនឹងអ្វីដែលមន្ទីរអប់រំយុវជននិងកីឡាខេត្តបានរៀបចំ ។ គ្រូបង្រៀន ក៏ត្រូវណែនាំនិងជួយគាំទ្រដល់គ្រូផ្សេងៗទៀតក្នុងការរៀបចំកិច្ចតែងការសម្រាប់បង្រៀន និងការរៀបចំការផ្សព្វផ្សាយការយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់និងរៀបចំម៉ោងសម្រាប់បង្រៀនដល់សិស្សពីវិធានការការពារក្នុងពេលទឹកជំនន់ និងជួយជំរុញឱ្យគ្រូប្រើប្រាស់ឯកសារអប់រំ, ពត៌មាន និងឯកសារទំនាក់ទំនង ដែលបានរៀបចំនោះផងដែរ ។

ទោះបីជាគម្រោងផ្សេងគ្នាក៏ដោយ ក៏មជ្ឈមណ្ឌលត្រៀមបង្ការគោះមហន្តរាយអាស៊ី(ADPC) បានរៀបចំបង្កើតនូវគោលគំនិតដ៏ធំមួយនៅថ្នាក់ជាតិក្នុងការបញ្ចូលកម្មវិធីកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សារបស់សាលារៀន តាមរយៈកម្មវិធី " ការបញ្ចូលកម្មវិធីកាត់

គ្រូបង្រៀនគឺជាប្រភពនៃពត៌មានដែលអាចជឿជាក់បាន រូបភាពខាងលើនេះបង្ហាញពីគ្រូបង្រៀននៅខេត្តព្រះវិហារពន្យល់ពីវិធានការសុវត្ថិភាពពីគ្រោះទឹកជំនន់ដល់កូនសិស្សរបស់គាត់ ។

បន្ថយគ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយទៅក្នុងកម្មវិធីអប់រំ " ។ នៅក្រោមកម្មវិធីនេះ សាលាគោលដៅចំនួនពីររបស់គម្រោងកម្មវិធីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់ (FEMS) ត្រូវបានកំណត់ជា

សាលាគោលដៅសម្រាប់សាកល្បងនូវមេរៀននៃការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យ នៃគ្រោះមហន្តរាយដែលបានរៀបចំដោយនាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីសិក្សារបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

មន្ត្រីមកពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ធ្វើការសង្ខេបទៅដល់គ្រូបង្រៀននៅខេត្តព្រះវិហារស្តីពីការបញ្ចូលមុខវិជ្ជាកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់ទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សានៅតាមសាលារៀន

មេរៀន និងបទពិសោធន៍ ដែលទទួលបានពីការអនុវត្តន៍

- ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និងចំណេះដឹងដោយប្រើប្រាស់ធនធានសាធារណៈ និងគ្រូបង្រៀន ប្រសិនបើមាននិរន្តរភាពនោះ វានឹងមានមូលដ្ឋាន ដ៏រឹងមាំសម្រាប់ការងារកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះដោយទឹកជំនន់នៅក្នុងសហគមន៍ ។
- ការផ្សព្វផ្សាយការយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់តាមរយៈសាលារៀនវាមានប្រសិទ្ធភាពណាស់ព្រោះគ្រូបង្រៀននិងបុគ្គលិកនៅក្នុងសាលា(អ្នកផ្ញើសារទំនាក់ទំនង) ត្រូវបានគេគិតថា ជាអ្នកដែលគួរឱ្យជឿទុកចិត្តពីសំណាក់កូនសិស្ស និងសហគមន៍ទាំងមូល (អ្នកទទួលសារ ឬអ្នកត្រងត្រាប់ស្តាប់) ។
- សារដែលបានបញ្ជូន ត្រូវតែអាស្រ័យលើចំណេះដឹងនៅមូលដ្ឋានដែលពួកគេមាន និងផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃទំនៀមទម្លាប់ និងប្រពៃណី របស់សង្គមក្នុងមូលដ្ឋាននោះ ប្រសិនបើទាំងនេះអាចធ្វើទៅបាន នោះវានឹងមានការយល់ដឹងច្រើន និងកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ។
- ប្រសិនបើឱ្យក្មេងៗ និងយុវជនដើរតួនាទីធ្វើជាអ្នកបញ្ជូនសារទៅដល់គ្រួសារ និងសហគមន៍របស់ពួកគេកាន់តែច្រើន នោះក្មេងៗអាចកាន់តែទទួលបាននូវចំណេះដឹង និងជំនាញថ្មីៗក៏កាន់តែច្រើនផងដែរ ។
- យើងត្រូវការធនធាន និងពេលវេលាច្រើនណាស់ ក្នុងការរៀបចំព័ត៌មានយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់ និង សម្រាប់រៀបចំយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយ ប៉ុន្តែវាអាចនឹងមានភាពងាយស្រួលឡើងវិញ ខណៈវគ្គផ្សព្វផ្សាយនេះត្រូវបានរៀបចំបន្តទៅតាមបណ្តាសាលាដទៃទៀត ។
- ជំហាននៃការរៀបចំយុទ្ធនាការយល់ដឹងពីគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់នៅតាមសាលារៀន អាចប្រើរយៈពេលខ្លី ប្រសិនបើមានការកែសម្រួលឯកសារអប់រំ, ព័ត៌មាន និងឯកសារទំនាក់ទំនងដែលមានស្រាប់ និងវិធីសាស្ត្រស្របតាមលក្ខណៈជាក់ស្តែងនៅតាមមូលដ្ឋាន ។
- គោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលជាតិ លើការបញ្ចូលវិធានការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សារបស់សាលា រួមទាំងការកសាងសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីនៅក្នុងសាលារៀន និងមន្ត្រីគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយនៅតាមមូលដ្ឋាន វាបានបង្កើត បរិយាកាសអំណោយផលមួយដែលនឹងអាចធ្វើឱ្យការយល់ដឹង និងការអប់រំពីគ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយ (ទឹកជំនន់) តាមរយៈសាលា មាននិរន្តរភាព និង អាចផ្សព្វផ្សាយបន្តទៅកាន់តំបន់ដទៃទៀត ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និង ទិសដៅ

ការបង្រៀននៅតាមសាលាលើចំណេះដឹងគ្រោះភ័យនៃទឹកជំនន់និងវិធានការការពារក្មេងៗពេលទឹកជំនន់គឺជាកិច្ចការអនុវត្តន៍ដ៏ល្អព្រោះវាបានឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការពិសេសមួយរបស់ក្មេងៗដែលងាយរងគ្រោះខ្លាំង ។ លើសពីនេះទៀត វាក៏បានផ្តល់នូវអត្ថប្រយោជន៍មួយទៀត គឺជាចំណាយថវិកាតិចតួច ហើយអាចរៀបចំបន្តនៅកន្លែងដទៃទៀតបាន ។ ទោះបីជាការបញ្ជូនព័ត៌មាន និងការផ្សព្វផ្សាយ ជាដំណើរការដែលមានបញ្ហាប្រឈមមុខច្រើន និងតែងផ្លាស់ប្តូរជានិច្ច ដែលត្រូវការរយៈពេលយូរក្នុងការត្រួតពិនិត្យក៏ដោយ ក៏ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងសារនេះនៅតែជាតម្រូវការរបស់ជនទូទៅដដែល ។

ដើម្បីឈានទៅសំរេចគោលដៅខាងលើ យន្តការនានាដែលទទួលបានពីការចូលរួមមតិយោបល់ពីអង្គការជាតិ-អន្តរជាតិ គួរត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពតាមរយៈព័ត៌មាន, ការអប់រំ និង វិធីសាស្ត្របញ្ជូនព័ត៌មាន និងឧបករណ៍នានា ។ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និង ព័ត៌មាន ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាសមាសភាពដ៏សំខាន់នៃគោលគំនិតនៅពេលអនាគត ។

ជាចុងក្រោយ តួនាទីរបស់សាលារៀន ដែលជាធនធានរបស់សហគមន៍ នៅក្នុងការបញ្ជូនព័ត៌មានគ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយ និងការឆ្លើយតបទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយ គួរតែដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកម្មវិធីកសាងសមត្ថភាពលើការត្រៀមបង្ការគ្រោះមហន្តរាយនិងការរៀបចំផែនការនៅតាមមូលដ្ឋានឃុំ/សង្កាត់ ។ ដូចនេះការប្រើប្រាស់ធនធានសាលារៀននេះ នឹងត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់ និងរៀបចំឱ្យបានល្អ ព្រមទាំងមានការថែទាំយ៉ាងដិតដល់ ។

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

សហគមន៍មានសុវត្ថិភាព សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះការចូលរួមចំណែកពីអ្នកទាំងអស់ដូចខាងក្រោមក្នុងការរៀបចំចងក្រងករណីសិក្សានេះ ៖

- លោក Aloysius Rego ប្រធានក្រុម ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ, ប្រទេសថៃ
- លោក Thanongdeth Insisiengmay ប្រធានគ្រប់គ្រងកម្មវិធី ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់ ADPC, ប្រទេសកម្ពុជា
- លោក Aslam Perwaiz ប្រធានគ្រប់គ្រងគំរោង, ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ, ប្រទេសថៃ
- លោក ជុំ វុទ្ធី , ប្រធានគ្រប់គ្រងគំរោងថ្នាក់ជាតិ, ADPC, ប្រទេសកម្ពុជា
- លោក អុល សែន, អ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធី, ADPC, ប្រទេសកម្ពុជា
- លោក ប៊ី ច័ន្ទគុណ, ជំនួយការគំរោង, ADPC, ប្រទេសកម្ពុជា
- លោក Jerome Casals, អ្នកនិពន្ធ
- លោក លីម តារា, អ្នករចនាអត្ថបទ

សហគមន៍មានសុវត្ថិភាព ជាលក្ខណៈនៃករណីសិក្សា ដែលបានដកស្រង់យកអនុវត្តន៍ល្អៗមកបង្ហាញទាក់ទងនឹងការត្រៀមបង្ការ និងកាត់បន្ថយ គ្រោះមហន្តរាយ ដែលបានអនុវត្តដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនិងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល សំដៅកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះ និង គ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយរបស់សហគមន៍ ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ប្រឈមមុខនឹងមុខសញ្ញាបង្កគ្រោះមហន្តរាយនានា ។

ករណីសិក្សានេះ មានទិសដៅផ្តល់ដល់អ្នកធ្វើការសំរេចចិត្ត អ្នកធ្វើផែនការអភិវឌ្ឍន៍ អ្នកអនុវត្តន៍ការងារគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ អ្នកដឹកនាំសហគមន៍ និង អ្នកអប់រំនានានូវគំនិតច្នៃប្រឌិត ឧបករណ៍យុទ្ធសាស្ត្រ និង ជំរើសគោលនយោបាយនានា ដែលបានដកស្រង់ពីបទពិសោធន៍ពិតប្រាកដ ការអនុវត្តន៍ល្អៗ និង មេរៀនល្អៗ ដែលទទួលបានពីតំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក ទាក់ទង នឹងការកាត់បន្ថយគ្រោះភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយ និង កាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់សហគមន៍ ព្រមទាំងកសាងអោយបាននូវភាពជួយខ្លួនឯងរបស់សហគមន៍ និង ធ្វើអោយមានសង្គម ដែលមានការត្រៀមបង្ការគ្រោះមហន្តរាយបានល្អប្រសើរ ។

ក្នុងដំណាក់កាលទី១នេះ ករណីសិក្សាមួយចំនួនត្រូវបានរៀបចំក្រោមផ្នែកទី៤ “គំរោងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់ (FEMS)” នៃកម្មវិធីគ្រប់គ្រង និង កាត់បន្ថយ គ្រោះទឹកជំនន់ (FMMP) របស់គណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ ។ ដូចនេះករណីសិក្សានេះបានផ្តោតសំខាន់តែទៅលើការគ្រប់គ្រងគ្រោះភ័យនៃគ្រោះទឹកជំនន់នៅតាមតំបន់ភូមិសាស្ត្រនៃប្រទេស ជាសមាជិកគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ ដែលមានប្រទេសកម្ពុជាឡៅវ ថៃឡង់ដ៍និងវៀតណាម ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បទពិសោធន៍និងការអនុវត្តន៍ល្អៗដែលទទួលបានពីបណ្តាប្រទេសដទៃទាក់ទងនឹងគ្រោះ មហន្តរាយធម្មជាតិនិងត្រូវដាក់បញ្ចូលបន្ថែមនៅពេលក្រោយទៀត ។

គោលបំណងនៃកម្មវិធីគ្រប់គ្រងនិងកាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់ របស់គណៈកម្មាធិការទន្លេមេគង្គ គឺដើម្បីការពារ និងកាត់បន្ថយទុក្ខវេទនារបស់ប្រជាជន និងការខូចខាតសេដ្ឋកិច្ច ដែលបណ្តាលមកពីគ្រោះទឹកជំនន់ និងថែរក្សាបរិស្ថាននៃទឹកជំនន់អោយនៅតែរស់រវើក ។ កម្មវិធីគ្រប់គ្រង និង កាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់មាន ៥ផ្នែកសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

ផ្នែកទី ១ : បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រង និងកាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់ប្រចាំតំបន់

ផ្នែកទី ២ : វិធានការណ៍បែបបទនានាម្តុំ និងការទប់ស្កាត់គ្រោះទឹកជំនន់

ផ្នែកទី ៣ : ការសំរួបសំរួបបញ្ហាគ្រោះទឹកជំនន់ឆ្លងដែន

ផ្នែកទី ៤ : ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់

ផ្នែកទី ៥ : ការគ្រប់គ្រងដី

ផ្នែកទី៤ “គំរោងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់ (FEMS)” នៃកម្មវិធីគ្រប់គ្រងនិងកាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់ (FMMP) នេះ ត្រូវបានអនុវត្តដោយគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ ដោយជំនួយបច្ចេកទេសពីមជ្ឈមណ្ឌលត្រៀមបង្ការគ្រោះមហន្តរាយអាស៊ី និងឧបត្ថម្ភថវិកាដោយភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ (GTZ) ដែលបានចាប់ផ្តើមពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ ដល់ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ ។ តំបន់គោលដៅរបស់គំរោងនេះមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងវៀតណាម ដែលប្រទេសនីមួយៗយកខេត្ត២ និងស្រុក៤ ជាតំបន់គោលដៅ ។ ដៃគូរបស់គំរោងនេះ មានគណៈកម្មាធិការជាតិទន្លេមេគង្គ, គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានប្រចាំខេត្ត ស្រុក និងឃុំរបស់គេ, មន្ទីរ-ការិយាល័យពាក់ព័ន្ធ, ស្ថាប័នផ្សេងៗ, កាកបាទក្រហម, អង្គការអន្តរជាតិ, អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិ, ។ល។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០០៤ មក គំរោងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នទឹកជំនន់ (FEMS) បានសំរេចផលដូចខាងក្រោម៖

១-កម្មវិធីត្រៀមបង្ការគ្រោះទឹកជំនន់ នៅក្នុងស្រុកនិងខេត្តគោលដៅត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត

២-សមត្ថភាពថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងថ្នាក់ជាតិត្រូវបានបង្កើនក្នុងការគាំទ្រទៅលើដំណើរការបង្កើត និងអនុវត្តកម្មវិធីត្រៀមបង្ការគ្រោះទឹកជំនន់ តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ស្តីការគ្រប់គ្រងគ្រោះទឹកជំនន់នៅតាមសហគមន៍, ការបង្កើនប្រមាណការខូចខាតនិងសេចក្តីត្រូវការ, ការរក្សាការងារសង្គ្រោះ, ការគ្រប់គ្រងគ្រោះអាសន្នដល់កុមារតូចៗ, ការបង្កាត់ហែលទឹកដល់កុមារ ។ល។ ហើយនិងការចូលរួមទៅក្នុងការអនុវត្តគំរោង ។

៣-ការផ្សព្វផ្សាយយល់ដឹងជាសាធារណៈស្តីពីវិធានការសុវត្ថិភាពគ្រួសារថ្នាក់មូលដ្ឋានត្រូវបានបង្ហាញ រួមមានការផ្សព្វផ្សាយដល់គ្រូបង្រៀន និងកម្មវិធីសុវត្ថិភាពគ្រោះទឹកជំនន់នៅតាមសាលារៀន, ការកំណត់ពីស្តីការចាំបាច់របស់ស្ត្រីមេគ្រួសារ, ការសំដែងសិល្បៈ, ចាប់ដៃរំលឹក, ការចែកផ្សព្វផ្សាយសៀវភៅទឹកជំនន់, ផ្ទាំងរូបភាព ជាដើម ។

៤-ការចែករំលែកបទពិសោធន៍ថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងតំបន់ត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមរយៈសិក្ខាសាលាជាតិ និងតំបន់ ព្រមទាំងធ្វើការបែងចែកឯកសារបទពិសោធន៍ល្អៗជាច្រើន ។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម អ្នកអានអាចទាក់ទងអាស័យដ្ឋានដូចខាងក្រោម

អ្នកសំរួបសំរួបកម្មវិធីគ្រប់គ្រងនិងកាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់
មជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រងនិងកាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់ប្រចាំតំបន់,
លេខាធិការដ្ឋានគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ
អាគារលេខ ៥៧២, ផ្លូវជាតិលេខ២, សង្កាត់ចាក់អង្ក្រែក្រោម, ខណ្ឌមានជ័យ, រាជធានីភ្នំពេញ
គេហទំព័រ : www.mrcmekong.org

ប្រធានគ្រប់គ្រងកម្មវិធី, មជ្ឈមណ្ឌលត្រៀមបង្ការគ្រោះមហន្តរាយអាស៊ី
មជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រងនិងកាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់ប្រចាំតំបន់,
លេខាធិការដ្ឋានគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ
អាគារលេខ ៥៧២, ផ្លូវជាតិលេខ២, សង្កាត់ចាក់អង្ក្រែក្រោម, ខណ្ឌមានជ័យ, រាជធានីភ្នំពេញ
គេហទំព័រ : www.adpc.net email : antonio@adpc.net

ដៃគូគំរោង

លេខាធិការដ្ឋានគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ (MRC)
ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៦១០១ អគារលេខ ១៨ បានស៊ីថាធននូវ ខណ្ឌស៊ីកុតថាប៉ង
ក្រុងវៀងច័ន្ទ ប្រទេសឡាវ
ទូរស័ព្ទ: (៨៥៦) ២១ ២៦៣ ២៦៣ ទូរសារ: (៨៥៦) ២១ ២៦៣ ២៦៤
អ៊ីម៉ែល: mrcs@mrcmekong.org វិបសាយ: <http://www.mrcmekong.org>

គណៈកម្មាធិការជាតិទន្លេមេគង្គកម្ពុជា (CNMC)
ផ្ទះលេខ ២៣ មហាវិថីម៉ៅសេទុង ក្រុងភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា
ទូរស័ព្ទ: (៨៥៥) (២៣) ២១៨ ៧២៧ ទូរសារ: (៨៥៥) (២៣) ២១៨ ៥០៦
អ៊ីម៉ែល: cnmcs@cnmc.gov.kh វិបសាយ: <http://www.camnet.com.kh/cnmcs>

គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ (NCDM)
ផ្លូវលេខ ៥១៦ សង្កាត់ទួលសង្កែ ខណ្ឌបួស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា
ទូរស័ព្ទ/ ទូរសារ: (៨៥៥) (២៣) ៨៨២ ០៤៥

លេខាធិការដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៃគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយខេត្តកណ្តាល (PCDM)
ឃុំដើមមាន ស្រុកតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល ប្រទេសកម្ពុជា
ទូរសារ: (៨៥៥) (២៣) ៨២៥៥៥៥

លេខាធិការដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៃគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយខេត្តព្រៃវែង (PCDM)
ឃុំកំពង់លាវ ស្រុកកំពង់លាវ ខេត្តព្រៃវែង ប្រទេសកម្ពុជា
ទូរសារ: (៨៥៥) (២៣) ៩៤៤ ៥៤៦

មជ្ឈមណ្ឌលត្រៀមបង្ការគ្រោះមហន្តរាយអាស៊ី (ADPC)
SM Tower, ជាន់ ទី២៤, ៩៧៩/៦៩, Paholyothin, Samsen Nai, Phayathai,
ក្រុងបាងកក, ប្រទេសថៃ
ទូរស័ព្ទ: (៦៦) ២២ ៩៨ ០៦៨០ ដល់ ៩២
ទូរសារ: (៦៦) ២២ ៩៨ ០០១២ ដល់ ១៣
អ៊ីម៉ែល: adpc@adpc.net វិបសាយ: www.adpc.net

ឧបត្ថម្ភដោយ:

Partner for the Future Worldwide
on behalf of:

Federal Ministry
for Economic Cooperation
and Development

ភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេស ប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ (GTZ)